

[Ingomar Petersen.]

husene. Jeg synes ikke ligefrem, den tidligere minister behøver at have dårlig samvittighed over for dette.

Det glæder mig, at boligministeren — sådan forstod jeg hans udtalelser med hensyn til det fremsatte lovforslag om midlertidige statslån — også så muligheder for andre løsninger på problemet. Det opfatter jeg sådan, at man, hvis der overhovedet kan blive tvivl om det — og det er der jo, vi mener jo ikke, vi andre, at det er i overensstemmelse med boligforliget — så vil ministeren trække dette forslag tilbage, så vi ikke på dette punkt skal have nogen problemer.

Jeg håber også, at vi meget hurtigt kan få gennemført disse boliglove.

Om de 40.000 boligenheder vil jeg også sige, at ikke mindst for beskæftigelsen i bygge- og anlægssektoren er det vigtigt, at vi opnår at få dem bygget. Det er jo sådan, at ca. 60 pct. af den stigning, vi har i arbejdsløsheden herhjemme, kommer fra bygge- og anlægssektoren, og når vi ved, at hver gang tre mand er beskæftiget i denne sektor, har det en afledt virkning på beskæftigelsen andre steder med to, så kan man se, at en stor del af stigningen i arbejdsløsheden udelukkende skyldes indenlandske forhold, nemlig bolig- og anlægssektoren.

Schlüter (KF):

Kun for klarheds skyld en kort bemærkning til den radikale ordfører. Boligforliget er fra juni. Boligforligets tekst vedkender vi os stadig fuldt ud. I oktober, den 2. oktober, fremsattes et hold lovforslag, som var i fuld overensstemmelse med den aftale, der blev truffet i juni. Senere har der været forhandlinger i boligudvalget, og aftenen før valget blev udskrevet i december, var der et møde mellem de boligpolitiske ordførere, og jeg forstår, at det resulterede i nedfældelsen af et notat om, hvad man den aften snakkede om, og hvad boligordførerne vistnok var enige om. Men på enkelte områder er der herved sket tilføjelser til den oprindelige boligpolitiske aftale, som på grund af valgets udskrivelse ikke er blevet forelagt og altså heller ikke har kunnet få tiltrædelse i den konservative folketingsgruppe. Det var sådan et par punkter, jeg tog op i min ordførertale og sagde, at dem måtte vi sætte et

spørgsmålstegn ved, dem ønskede vi nærmere debatteret i boligudvalget. Det var ikke mindst spørgsmålet om forkøbsretten, jeg her havde i tankerne. Dette er baggrunden for den ordførertale, jeg har holdt i dag.

Henning Philipsen (SF):

Jeg vil gerne først sige til hr. Johan Philipsen, at vel er det rigtigt, når han siger, at obligationsrenten er 3 pct. lavere nu, end den var sidste år, men det ændrer jo intet ved, at anlægsudgifterne i boligbyggeriet bestemt ikke er 3 pct. lavere, end de var sidste år, tværtimod. Der er her sket det diametralt modsatte, og det er jo det, det drejer sig om, når vi skal se på de 8 pct. fra det ældre, almennyttige byggeri, som skal indbetales til finansiering af det nye byggeri. Det var for så vidt — lad mig gøre den bemærkning til boligministeren — det, jeg mente med, at vi måtte få sat noget andet og noget bedre i stedet — i stedet for disse 8 pct., som man vil opkræve. For disse 8 pct., som jeg før sagde, ikke 35 eller 70 mill. kr., som udtrykkeligt — lad det være sagt til hr. Ingomar Petersen — er de beløb, der er angivet i lovforslaget og i forliget, men de er nu med den prisudvikling, der er sket, blevet til 192 mill. kr. Hr. Wilhjelms har omregnet dem til en årlig huslejestigning på 1.000-1.200 kr., hvilket efter min opfattelse nok skal passe. Hvad er det, man gør hermed? Man gør ganske enkelt det, at man gør et klart — måske, det vil jeg gerne tro, ubevist — forsøg på at gøre resten af det almennyttige byggeri til en ny Brøndby Strand-tragedie. Det er det, man forsøger på.

Man glemmer, at der ikke findes en mere inflationshæmmende faktor i dette land end netop det almennyttige byggeri, fordi deres værdier ikke kan omsættes, belånes, aktiviseres i form af forøget gældsstiftelse, som det kan ske i andre former for bebyggelse.

Hr. Knud Damgaard siger, at han har talt med byggefolk, som siger, at 40.000 boliger, det passer til behovet. Hvor ved de byggefolk det fra? Det aner de da ikke noget om. Jeg vover den påstand: det ved de da ikke noget om, slet ikke hvis det er entreprenører. Det, det drejer sig om, er: hvis man prøver på at kigge på f. eks. PP I eller PP II, vil man se, at man over en 15-årig periode — og det var det, vi talte om, den-